

Resolució 533/2020, d'1 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 509/2020, 511/2020 i 517/2020 (acumulades)

Administració reclamada: Ajuntament de Tarragona

Informació reclamada: Convocatòries i actes de tres Consells d'Administració.

Sentit de la Resolució: Inadmissió

Resum: Si hom té en compte que el concepte d'informació pública definit per l'article 2.b LTAIPBG es caracteritza pel fet que la informació es troba en poder de l'Administració, aquest requisit no es compleix en aquests casos, perquè allò demanat és informació futura, que encara no existeix en el moment de presentar la sol·licitud, de manera que difícilment pot estar en poder de ningú. La GAIP ha aplicat en diverses ocasions aquest criteri, i inadmet reclamacions que tenen per objecte informació futura, com és el cas d'aquestes.

Paraules clau: Ajuntaments. Electes local. Actes. Convocatòries. Consell d'Administració. Reclamació contra manca de lliurament. Informació futura.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 21 de setembre de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 509/2020, presentada per un electe municipal contra l'Ajuntament de Tarragona, en relació amb les sol·licituds indicades a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 29 de maig de 2020 la persona reclamant invoca els articles 65 i 125 del Reglament orgànic municipal (ROM) de Tarragona i demana a l'Ajuntament que d'ara en endavant faci arribar al seu grup municipal una còpia de les convocatòries i de les actes dels Consells d'Administració d'SERFUMT (sol·licitud de la que deriva la Reclamació 509/2020), d'EMATSA (sol·licitud de la que deriva la Reclamació 511/2020) i d'SIRUSA (sol·licitud de la que deriva la Reclamació 517/2020), atès que el grup en qüestió no hi té representació i que aquesta informació no és disponible on line.
3. Les Reclamacions acumulades, presentades el 21 de setembre de 2020, afirmen que l'Ajuntament ha contestat les sol·licituds però no ha facilitat la informació sol·licitada.

Fonaments jurídics

1. Acumulació de les Reclamacions

L'article 57 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), preveu que l'òrgan administratiu que tramita un procediment, d'ofici o a instància de part, pot acumular-lo amb altres amb els que tingui una identitat substancial o una connexió íntima.

Està clara la identitat entre les Reclamacions 509/2020, 511/2020 i 517/2020: les parts són les mateixes (la persona reclamant i l'Ajuntament de Tarragona) i també ho són el motiu de les Reclamacions (el fet que, a judici de la persona reclamant, no s'hauria proporcionat la informació demanada), la seva fonamentació i, en general, les aportacions de les parts a aquest procediment i, en conseqüència, les qüestions sobre les que s'ha de pronunciar la GAIP.

Si al que s'acaba de dir hom hi afegeix els principis d'economia i simplicitat que han de presidir l'activitat administrativa, així com el fet que de l'acumulació no se'n deriven perjudicis per a les parts, ni per a l'interès general, procedeix concloure que la mesura d'acumular les Reclamacions citades als antecedents en aquesta Resolució única és adequada a l'ordenament jurídic i oportuna i convenient per als interessos generals.

2. Inadmissibilitat de les Reclamacions

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

L'article 33.2 RGAIP estableix la inadmissibilitat de les reclamacions que no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública.

En aplicació dels preceptes citats, aquestes reclamacions acumulades no poden ser admeses a tràmit per la GAIP perquè no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública. Efectivament, si hom té en compte que el concepte d'informació pública definit per l'article 2.b LTAIPBG es caracteritza pel fet

que la informació es troba en poder de l'Administració, aquest requisit no es compleix en aquests casos, perquè allò demanat és informació futura, que encara no existeix en el moment de presentar la sol·licitud, de manera que difícilment pot estar en poder de ningú. La GAIP ha aplicat en diverses ocasions aquest criteri, i inadmetès reclamacions que tenen per objecte informació futura, com és el cas d'aquestes.

Això no treu, naturalment, que les convocatòries i actes sol·licitades mereixin la qualificació d'informació pública des del moment que existeixin efectivament i, atès que és altament improbable que concorrin límits legals que puguin oposar-se vàlidament al dret d'accés a aquesta informació d'un electe del mateix Ajuntament, la persona reclamant segurament tindrà tot el dret a accedir-hi, i així eventualment ho declararà la GAIP, sempre que les reclamacions tinguin per objecte convocatòries i actes ja redactades en el moment de fer la sol·licitud.

Ateses les anteriors consideracions, és procedent declarar la inadmissibilitat de les tres reclamacions acumulades, sens perjudici de posar de manifest que, a judici d'aquesta Comissió de Garantia, la desatenció municipal d'aquest tipus de sol·licituds dels seus electes perjudica injustificadament el seu dret d'accés a la informació pública i podria dur a una dinàmica innecessària i feixuga d'actuacions burocràtiques, si l'electe reclamant es veu impel·lit a anar presentant sol·licituds i reclamacions de convocatòries i actes passades, que l'Ajuntament i la GAIP haurien de tramitar, amb evident perjudici de totes les parts implicades.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió d'1 d'octubre de 2020, resol per unanimitat inadmetre les Reclamacions 509/2020, 511/2020 i 517/2020 (acumulades) perquè no tenen per objecte el dret d'accés a la informació pública i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta